

Κόκκινα από πάτρα ★ μαντηλία

ΕΝΤΥΠΟ ΔΡΟΜΟΥ

ενάντια στην κρατική διαχείριση της covid-19 και την προπαγάνδα των δημαγωγών

#13 13/03/2021

Αν δεν είμασταν εξαρτημένοι από τις παρωπίδες και τις απογοητεύσεις μας, θα μπορούσαμε να δούμε αυτό που είναι προφανές. Αυτό που καμία οικονομική μελέτη, ή ανάλυση λυμάτων δεν μπορεί να δείξει. Πως η καραντίνα δεν είναι εργαλείο αλλά σκοπός. Πως ο κορωνοϊός δεν προκάλεσε κάποια κρίση, αλλά μέσο δια-

των αλεπάλ-
κρίσεων.

ΣΚΑΤΑ ΣΤΗΝ
ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ
ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ
ΣΤΑ ΣΚΑΤΑ

αποτελε-
χείρισης

ληλων
Πως η

«ατομική ευθύνη» αποτελεί αναδιατύπωση του νόμου του ισχυρού. Πως οι «ίσες αποστάσεις» επικυρώνουν τη βία που δήθεν αποκηρύσσουν. Πως μια κοινωνία στον γύψο, οδηγείται προς την αυτοκαταστροφή. Πως η λύτρωση προϋποθέτει το συνειδητό σπάσιμο του γύψου

EDITORIAL

Σηκώνουμε τα κόκκινα μαντήλια!

Λένε ότι το πρώτο θύμα κάθε πολέμου είναι πάντα η αλήθεια. Τι διαφορετικό θα περίμενε κανείς από έναν "πόλεμο κατά ενός αόρατου εχθρού";

Ανασηκώσαμε λοιπόν τα κόκκινα μαντήλια σαν δήλωση και κάλεσμα σε συλλογική κριτική, αντιπληροφόρηση και πράξη από την εργατική πλευρά της ιστορίας και απέναντι στα όσα μας συμβαίνουν. Προσπαθούμε να κατανοούμε τι και γιατί γίνεται και πώς θα το αντιπαλέψουμε, γιατί μόνο για το καλό μας δεν είναι. Ερευνούμε, σκεφτόμαστε, συζητάμε συλλογικά και πράττουμε.

Για περισσότερα επισκεφτείτε το <https://www.redscarves.net>

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

kokkinamantiliapatra@gmail.com

Η ΠΑΠΑΡΙΑ ΤΗΣ ΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ποιοί ξυπνάνε πρωί πρωί σε αυτήν εδώ την κοινωνία; Μα ποιοι άλλοι; Οι ηλικιωμένοι... Άλλοι δεν ξυπνάνε νωρίς, ας πούμε για να πάνε στη δουλειά τους, ή οι μαθητές ή τέλος πάντων όποιος θέλει να ξυπνάει νωρίς το πρωί. Στο θέμα μας λοιπόν, η (εκλεκτή του συριζα, μην ξεχνιόμαστε) Αθηνά Λινού καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, πρότεινε το εξής λαμπρό σχέδιο: **"Τα σούπερ μάρκετ μπορούν να ανοίγουν από τις 06:30 και να μπορούν να πηγαίνουν μέχρι τις 8:30 μόνο οι ηλικιωμένοι, αφού οι άνθρωποι αυτοί ξυπνούν πολύ πρωί"**. Άλλο ένα φοβερό πλάνο λοιπόν, για τον όλο και μεγαλύτερο περιορισμό των ηλικιωμένων, που βέβαια, ξεχνάνε οι "ειδικοί" πως οι άνθρωποι αυτοί πρέπει να βγαίνουν να περπατάνε ό,τι ώρα θέλουν γιατί είναι ανάγκη για την υγεία τους. Και επίσης από που κι ως που θα τους πουν και τί ώρα θα πηγαίνουν για ψώνια; Να θυμίσουμε βέβαια, πως επειδή η απαγόρευση είναι από τις 6, πολλοί έχουμε αναγκαστεί να ξυπνάμε νωρίτερα να πάμε κανά σουπερμάρκετ μπας και προλάβουμε. Όσο για τους εργάτες στα σούπερ μάρκετ και το ωράριό τους, αυτούς ποιός τους χέζει, ε;

Κάποιες σημειώσεις με αφορμή τον καταυλισμό των ρομά στο ριγανόκαμπο που μπήκε πρόσφατα σε καραντίνα με τους μπάτσους να μην αφήνουν τους κατοίκους του να βγουν έξω από αυτόν. Θεωρούμε ότι όλο και περισσότεροι μπορούν να καταλάβουν ότι ο σκοπός αυτών που επέβαλλαν την καραντίνα δεν είναι για να προστατέψουν καμία δημόσια υγεία. Ούτε όμως είναι απλά η πειθάρχηση αυτής καθεαυτής της περιθωριοποιημένης κοινωνικής ομάδας των ρομά επιβάλλοντάς της παραπάνω απαγορευτικά μέτρα από τον υπόλοιπο πληθυσμό, αξιοποιώντας το διάχυτο ρατσισμό που υπάρχει εναντίον τους.

Πέρα από το πώς αντιμετωπίζει το κράτος και οι κολαούζοι του μία από τις πιο φτωχές κοινωνικές ομάδες, κάτι που είναι ήδη υπεραρκετό για να προκαλέσει την οργή μας, πρέπει να δούμε και κάτι άλλο. Αυτά που εφαρμόζει το κράτος στους καταυλισμούς των ρομά είναι ασκήσεις επί χάρτου οι οποίες δε θα μείνουν για πάντα εκεί. Θυμόμαστε ήδη τον περασμένο μήνα που μπάτσοι και εοδυ καραντίνιασαν μια ολόκληρη γειτονιά στη νέα σμύρνη στη λάρισα. Κι επειδή σε αυτή τη γειτονιά έμεναν και πολλοί ρομά, μεγάλο κομμάτι της υπόλοιπης κοινωνίας εφησυχάστηκε θέλοντας να πιστεύει ότι η όποια εμπειρία κέρδιζαν εκεί οι κατασταλτικοί μηχανισμοί δε θα εφαρμοζόταν και αλλού. Οι επόμενοι μήνες διέψευσαν οικτρά αυτούς ευσεβείς πόθους.

Υπάρχει όμως και κάτι χειρότερο και αυτό αφορά την άθλια δημαγωγική προπαγάνδα εναντίον όποιας κοινωνικής ομάδας επιλέξουν να στοχοποιήσουν πως τάχαμου φταίει για τη συνέχιση των λοκντάουν. Επειδή, λένε, δεν εφαρμόζει σωστά τα μέτρα, δηλαδή ό,τι μαλακία κατέβει στο κεφάλι κάθε ειδικού (και η οποία ανάμεσα σε άλλα είναι και ανθρωπίνως αδύνατο να εφαρμοστεί). Κάπως έτσι τότε φταίνει οι νέοι, τότε οι γέροι, τότε οι τσιγγάνοι, τότε οι γάμοι, τότε οι κηδείες, τότε το νότιο πάρκο κοκ., και έτσι το κράτος και οι ειδικοί του πάντα τη βγάζουν λάδι.

Θα είμαστε άξιοι της μοίρας μας αν δεχτούμε να παίξουμε στα σάπιο παιχνίδι του κοινωνικού αλληλοφαγώματος. Οι μόνοι που έχουν ευθύνη για τη συνέχιση των λοκντάουν (και των συνεπειών τους) είναι αυτοί που έχουν συμφέρον από τη συνέχισή τους, δηλαδή το κράτος, οι ειδικοί του και οι δημαγωγοί του. Όσο για την ακόμα μεγαλύτερη επίθεση που δέχονται εν μέσω λοκντάουν οι κοινότητες των ρομά (αλλά και όποια άλλη περιθωριοποιημένη κοινωνική ομάδα μπαίνει στο στόχαστρο των υποστηρικτών της καραντίνας), λόγοι στοιχειώδους ταξικής και ανθρωπίνης αξιοπρέπειας μάς οδηγούν να φωνάζουμε...

Μπάτσοι, Δημαγωγοί, ΕΟΔΥ...

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΡΟΜΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥΣ**

ΤΟ ΛΟΚΝΤΑΟΥΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΟ ΚΑΙ ΤΣΑΚΙΖΕΙ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Κι αν ήταν μια φορά χάλια η συνθήκη του να είσαι άνεργος ή ανασφάλιστος στην προ covid εποχή, η κρατική διαχείριση με τα λοκντάουν και τα απαγορευτικά μέτρα κάνει αυτή τη συνθήκη χίλιες φορές χειρότερη.

Κι αυτό καθ' ότι οι ανασφάλιστοι δεν πήραμε ούτε καν το επίδομα που πήραν όσοι αναγκάστηκαν να βγουν σε αναστολή (με πολλούς από αυτούς βέβαια να υποχρεώνονται να πηγαίνουν και για δουλειά ταυτόχρονα, με τους γνωστούς σε όλους μας εκβιασμούς των εργοδοτών "ή έρχεσαι ή απολύεσαι"). Και μιλάμε για ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης που αναγκάζεται να δουλεύει μαύρα για πολλούς και διάφορους λόγους. Είτε επειδή ο κάθε εργοδότης θα πει "έτσι είναι κι αν σου αρέσει" είτε κάποιος είναι άνεργος και δουλεύει ταυτόχρονα προκειμένου να συμπληρώσει κάποιο πενιχρό επίδομα τύπου ΚΕΑ είτε επειδή έχει βγει στη σύνταξη αλλά αυτή δε φτάνει ούτε για ζήτω είτε... Και σα να μην έφτανε μια ήδη χάλια κατάσταση αποκτήσαμε και κάποιες παραπάνω δυσκολίες στο κυνήγι της επιβίωσης. Πόσοι από μας δε βρεθήκαμε στη θέση να σπάμε το κεφάλι μας τι κωδικό να βάλουμε για να πάμε για μεροκάματο και να βρούμε και μια ιστορία να πούμε στους μπάτσους αν μας σταματήσουν. Και δεν είναι ότι δώσαν τόσο βάρος στους ελέγχους σε εργάτες καθώς η μαύρη εργασία είναι δομικό κομμάτι του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά σίγουρα το άγχος του ελέγχου μεταφέρθηκε και στον κάθε ανασφάλιστο εργάτη ξεχωριστά. Έτσι πολλοί από μας καταλήγουμε να μην πηγαίνουμε για μεροκάματο μειώνοντας στο ελάχιστο βασικές μας ανάγκες προκειμένου να την κουτσοβγάλουμε. Μια συνθήκη που κανένα αφεντικό και επιχειρηματία δε θα βιώσει. Επίσης κάτι που δε θα αντιμετωπίσει κάποιο αφεντικό είναι το να περιμένει κάποιους μήνες να κλείσει ραντεβού σε κάποιο γιατρό. Μια κατάσταση που όσοι είμαστε ανασφάλιστοι έχει γίνει πολύ χειρότερη μετά τη μετατροπή των δημόσιων δομών υγείας σε δομές μόνο για covid.

Βέβαια και η συνθήκη της ανεργίας γίνεται ακόμα πιο αφόρητη. Ειδικά για όσους από εμάς δεν παίρνουν το επίδομα ανεργίας (το οποίο ούτως ή άλλως γίνεται όλο και πιο δύσκολο να το πάρεις μες στα χρόνια). Το να είσαι εργάτης χωρίς δουλειά πέρα από το καθαρά οικονομικό θέμα έχει κι άλλες επιπτώσεις. Όπως το να μη βρίσκεσαι με άλλους ομοίους σου στερούμενος ακόμα και αυτή την όποια κοινωνικότητα αναπόφευκτα αναπτύσσεται στους χώρους εργασίας, το μοίρασμα εμπειριών με άλλους εργάτες, ακόμα και την αυτοπεποίθηση που μπορεί να σου δώσει μια από κοινού αντιπαράθεση με το αφεντικό (όσο μικρή κι αν είναι αυτή). Με το λοκντάουν και τον περιορισμό της κοινωνικοποίησής μας σαν εργάτες σε όλο το κοινωνικό πεδίο αυτό γίνεται χειρότερο. Όπως χειρότερο γίνεται και το ψάξιμο για δουλειά και αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με την ανησυχία για το κορωνοπρόστιμο (καθώς ας μην ξεχνάμε ότι η αναζήτηση εργασίας δεν προβλέπεται από τους περίφημους 6 κωδικούς). Έχει να κάνει με το ότι όσο αυξάνεται η ανεργία και οι απολύσεις (με τα “δε βγαίνω” των αφεντικών να είναι καραμέλα) τόσο παραπάνω πιάνουν τόπο οι εκβιασμοί των υποψήφιων εργοδοτών χώρια που το οικονομικό και ψυχολογικό μας τσάκισμα μέσω των λοκντάουν σίγουρα επηρεάζει και τον τρόπο που θα διαπραγματευτούμε το πώς θα πουλήσουμε την εργατική μας δύναμη.

Οπότε όχι, το λοκντάουν δεν είναι ούτε κατά διάνοια οριζόντιο όσον αφορά τα αποτελέσματά του, ούτε υπάρχει κάποια διαταξική διαχείριση της κόβιντ. Οι μόνοι κερδισμένοι σαν τάξη είναι τα αφεντικά και το κράτος τους που τον τελευταίο χρόνο βρήκαν πια κι ένα υγειονομικό πρόσχημα για να κάνουν πιο φτηνή και πειθαρχημένη την εργασία μας. Και πέρα από τις δημαγωγικές μαλακίες, κανένας ιός δεν καταστρέφει καμία οικονομία. Το μόνο που μπορεί να καταστρέψει τα αφεντικά, τις οικονομίες τους, τα κέρδη τους και τα κράτη τους είναι οι εργάτες και όσοι βιώνουν της εκμετάλλευση στο πετσί τους. Γιατί μπορεί να τεντώνουν συνεχώς το ελατήριο, αλλά κάποια στιγμή μπορεί να σκάσει στα μούτρα τους...

Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Η υγειονομική τρομοεκστρατεία που έχει ξεσπάσει εδώ και ένα χρόνο από το κράτος, τους ειδικούς του και τους δημαγωγούς του προσπαθεί να μας τρυπήσει το μυαλό. Αλλά κόντρα στην προσπάθεια τους προσπαθούμε όσο γίνεται να το κρατάμε υγιές, να χρησιμοποιούμε τη λογική χωρίς να το αφήνουμε να υποχωρεί στην κυρίαρχη προπαγάνδα. Και αυτό το κάνουμε και από μία θέση ξεκάθαρα εργατική. Γιατί ως εργάτες και εργάτριες μιλάμε, ως κομμάτι της τάξης η οποία δέχεται όλη αυτή την επίθεση πιο έντονα και ασφυκτικά. Γιατί όχι, δεν είμαστε όλοι το ίδιο, δεν έχουμε κανένα κοινό με τα αφεντικά μας.

Δεν έχουμε λοιπόν, τίποτα κοινό με αυτούς που από τη δουλειά μας κερδίζουν. Από τις ατελείωτες ώρες μπροστά από την οθόνη ενός υπολογιστή, που προσπαθούμε από τα σπίτια μας να εξυπηρετήσουμε τον κάθε πελάτη ή να προγραμματίσουμε μια νέα εφαρμογή. Μιλάμε και από την πλευρά αυτών που έχουμε αναγκαστεί να κάνουμε το σπίτι μας γραφείο, άσχετα αν είναι 40 ή 50 τετραγωνικά, που το χρυσοπληρώνουμε κάθε μήνα δίνοντας ό,τι έχουμε στο νοίκι και στους λογαριασμούς. Λογαριασμοί που αυξάνονται καθώς ο εγκλεισμός και η τηλεργασία έχουν και αυτή τη συνέπεια. Παραπάνω έξοδα για μας (π.χ. θέρμανση), τα ίδια σκατοπληρωμένα λεφτά, περισσότερες ώρες δουλειάς και ταυτόχρονα λιγότερα λειτουργικά έξοδα για τα αφεντικά (άρα περισσότερα κέρδη γι' αυτούς). Και φυσικά όλα αυτά δε μεταφράζονται σε αύξηση του μισθού μας ούτε σε κάλυψη υλικοτεχνικού εξοπλισμού.

Τα αφεντικά μεταφέραν τη δουλειά μας στο σπίτι, λες και έχουμε το ίδιο σπίτι με αυτά και οι απαγορεύσεις μας έκλεισαν για τα καλά μέσα. Τα σώματά μας πονάνε, τα μάτια μας έχουν πάθει ζημιά και τα νεύρα τσίτα! Γιατί απλά όταν μεταφέρουν τη δουλειά στο σπίτι, το σπίτι γίνεται αυτό που μισούμε, γίνεται ο χώρος εργασίας και αυτό είναι ανυπόφορο! Με λίγα λόγια, ο προσωπικός/ιδιωτικός μας χώρος έχει μετατραπεί σε εργασιακό χώρο. Ή όπως σωστά σημειώνει το sarajenomag.net “Με την δουλειά στο σπίτι δεν επεκτείνεται η οικειότητα της κατοικίας πάνω στην εργασία, ακόμα κι αν αρχικά έτσι φαίνεται. Μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα συμβαίνει το αντίθετο: η αποξένωση της εργασίας επεκτείνεται στους οικείους χώρους/χρόνους. Δεν γίνεται η δουλειά χουζουρλίδικη -γίνεται το σπίτι εργοτάξιο”. Και δεν έχουμε τυπικά ούτε καν τη δυνατότητα να προλάβουμε μια βόλτα, να καταφέρουμε να δούμε τους φίλους και να αποφορτιστούμε έστω και για λίγο. Δεν προλαβαίνουμε καν να κάνουμε τα απαραίτητα για την επιβίωση μας ψώνια. Επίσης η δουλειά απο το σπίτι συμβάλλει στην περαιτέρω αποδυνάμωση των εργατικών αρνήσεων και της όποιας συλλογικής αντιπαράθεσης με το αφεντικό καθώς απομονώνει ακόμα περισσότερο τους εργάτες.

Και όχι, για όποιον βιαστεί, δεν έχει και τα καλά της αυτή η κατάσταση. Δε βλέπουμε που είναι το καλό του να βάλεις ουσιαστικά το αφεντικό μες στο σπίτι σου. Κάποιοι συγκατοικούμε, άλλοι έχουμε παιδιά και γονείς, άλλοι ζούμε σε μια τρύπα μπας και ο μισθός φτάσει μέχρι να αλλάξει ο μήνας. Η δουλειά στο σπίτι μαζί με τα απαγορευτικά μέτρα μάς αρρωσταίνει κάθε μέρα και περισσότερο! Και όταν αρρωσταίνουμε από το βίαιο αυτό εγκλεισμό δεν είμαστε υγιείς! Όποιος “ειδικός”, όποιο αφεντικό και όποιος δημαγωγός προσπαθεί να μας πείσει πως οι απαγορεύσεις μάς κάνουν καλό και μας κρατάνε υγιείς, ας ξέρει ότι δεν μας πείθει. Μας πείθει η ίδια η καθημερινή μας εμπειρία. Και αυτή δε λέει κάτι άλλο, από το να πάνε στο διάολο οι απαγορεύσεις τους! Έχουμε ανάγκη να ζήσουμε!

ΜΑΣ

ΑΡΡΩΣΤΑΙΝΟΥΝ!

Θα κάνουμε ένα μικρό σχόλιο με αφορμή τους κρατούμενους που βρέθηκαν θετικοί στην covid και στις φυλακές αγ. Στεφάνου. Καταρχάς να υπενθυμίσουμε ότι μες στα κολαστήρια των φυλακών που ποζάρουν με το αθώο όνομα σωφρονιστικά ιδρύματα πετιούνται κατά πλειοψηφία άνθρωποι από τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Καθώς και ότι σε μια ταξικά δομημένη κοινωνία όσο πιο χαμηλά βρίσκεσαι στην ταξική και κοινωνική ιεραρχία τόσο πιο πιθανό είναι να μπει φυλακή.

Ο πληθυσμός των φυλακών όμως έχει και ένα άλλο χαρακτηριστικό. Εκεί μέσα υπάρχουν αναλογικά πολλοί που ανήκουν στις λεγόμενες ευπαθείς ή υψηλού κινδύνου ομάδες όσον αφορά την υγεία τους (καθώς και αρκετοί ηλικιωμένοι). Κι αυτό γιατί είναι γνωστές οι άθλιες συνθήκες των φυλακών, σε σημείο που ακόμα και άνθρωποι που μπορεί να μην έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας πριν τη φυλάκισή τους, είναι κάτι παραπάνω από πιθανό ότι θα αποκτήσουν αρκετά μόλις περάσουν την πόρτα της φυλακής.

Θα περίμενε κανείς (λέμε τώρα) οι διάφοροι ειδικοί και οι οπαδοί τους που μας κουνάνε το δάχτυλο βρίζοντάς μας και κατηγορώντας μας ότι θα δολοφονήσουμε τους “ευπαθείς συνανθρώπους μας” αν δεν υπακούσουμε σε κάθε παραλογισμό που επιβάλλουν, να έχουν προτείνει το ελάχιστο προφανές: δηλαδή μείωση του πληθυσμού των φυλακών (έστω για όσο διαρκεί η περίφημη “υγειονομική κρίση”) με προτεραιότητα στους ηλικιωμένους και όσους έχουν προβλήματα υγείας και που η επαφή τους με το sars-cov-2 θα έχει περαιτέρω επιπτώσεις στην υγεία τους και τη ζωή τους. Αντίθετα τα μέτρα που τους επιβλήθηκαν ήταν απαγόρευση επισκεπτηρίων, περιορισμός προαυλισμού, καραντίνες και ακόμα περισσότερη στέρηση ακόμα και των ελάχιστων δικαιωμάτων που

Η κατάσταση

στις φυλακές δε βολεύει την άθλια κρατική και μηντιακή προπαγάνδα περί “ατομικής ευθύνης” αφού η όποια διαχείριση της covid στις φυλακές και τα αποτελέσματά της είναι 1000% κρατική ευθύνη. Κι αν το συμφέρον του κράτους, των ειδικών του και των κολαούζων τους είναι είτε το θάψιμο και αυτού του ζητήματος είτε η εντελώς διαστρεβλωμένη παρουσίασή του, σε μας αναλογεί η

**στήριξη των όσο δεν πάει άλλο
δίκαιων αιτημάτων των κρατούμενων
των ελληνικών φυλακών με
βασικότερο αυτό για την
ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΟΣΟ ΤΟ
ΔΥΝΑΤΟΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ.**

*για περισσότερα γι' αυτό το ζήτημα στο έντυπο αντιπληροφόρησης #5A

